

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A sárga spirál árnyékában**

1. A sárga spirál árnyékában

Homály Bálint

A nyirkos folyosó homályában János a 14-es fülkétől az ellenőrző-pont felé sietett. A mennyezeti csövek mentén meleg pára szivárgott, s a hálózat túlterheltsége miatt a gyenge visszajelző fények ritmikusan kihagytak. A falba vésett törzsszámok alatt valaki egy elhalványult, sárga spirált karcolt a rozsdába – a Napfény Örököseinek titkos jelét, azokét, akik még emlékeztek arra, hogy a kolónia kupolája felett egykor természetes fény derengett, s akik most maguknak követelték a megmaradt hőt.

A szektor csatlakozási pontjánál Őrszem-3 állt a pislogó kapcsolószekrény mellett. Rettegő tekintete a feszültségmérő mutatóját követte, amely veszélyesen kilengett. Az őr tudta, ha a felső szint napszektorának energiaellátása megszakad, az ottani kiváltságosok nem kegyelmeznek az alsó szintek felügyelőinek.

– Nem tartható a feszültség – mormolta szaggatottan Őrszem-3, a sisakja alatti fémrács mögül fújtatva, miközben észrevette az árnyak közül előlépő Jánost. – Ha leállnak a táplálók, a Napfény Örökösei lezáratják a teljes L-szektor. Miért van áramátirányítás a tükröknél?

János a zsebében lapuló réztekercsre szorította a kezét – egy tiltott, régi szerkezet darabjára, amit a szunder-relé átkötéséhez készített elő. Nem felelt azonnal. Tudta, hogy a tükrök dőlésszöge most nem a felső szintek fénycsapdáit táplálta, hanem az alsó élettereket. A választás ideje eljött: a kolónia gépies rendje vagy az emberi megmaradás joga.